

متن پرسش

سلام: گاهی می‌شود که از نظاره گری این رخ دادهای دینی در جهان بال در می‌آورم و آنچنان خوشحال می‌شوم که گویا عاشقی همواره به معشوق لایتناهی اش می‌رسد. و حقیقتا عاجزم از گفتن یک به یک این همه برکت که تا قیامت و در قیامت بخواهیم بشماریم تمام نمی‌شوند ولی در کل می‌توان گفت دوران پیامبران و اهل بیت نبوت صلوات الله علیه که در جهان حاضرترینند! که حضور کاملی است و جناب استاد نمی‌دانم چطور می‌توان شرح داد که «وجود» در جهان بعنوان اصل و اساس حاضر آمده، و از این بالاتر چیزی نمی‌توانست در جهان بیاید که معنی نهایت را معنا کند! و ظرفیت جهان چنان شده که وجود را مبنا قرار داده. حقیقتا عاجزم و سرم را پایین انداختم و به زندگی ساده خود را مشغول کردم از بس که خیالم راحت است و صبر بی‌نهایتی مرا چون موی سپیدی آرام در صبر حاضر کرده و می‌دانم ائمه معصوم نیز در حالتی حاضرند که حضرت سجاد علیه السلام در سجده فرو می‌رفتند! و نقل شده آنقدر در این سجده طولانی خدا را به خدایی حس می‌کردند که هیچ چیزی نمی‌توانست حواس ایشان را به خود جلب کند و در جایی سخن مبارک را گشودند که حاضریم با یک سجده کل دنیا را سر کنم، و یا حضرت علی علیه السلام در وصیت نامه خویش چنان فرمودند «دون هموم الناس هم نفسی». چنین حضوری در تاریخ ما وجود دارد و البته از این روست که عشق اهل بیت به ما به کمال رسیده و خوشا بحال ماهای فقیر عاشق که چنین اولیای را داریم و از آن مهم تر چنین خدایی بر ما خدایی می‌کند. بخدا اگر خودم موظف به صبر نبودم درنگی نمی‌شد که یکجا کنده می‌شدم بسوی این توحید نه به این خاطر که من چیزی هستم بلکه به این خاطر که حضور چنین اولیای معصومی را خدا برایمان مقدر فرموده. در این شب مبارک میلاد با سعادت حضرت سجاد علیه السلام از من نخواه که حرفی غیر از اینها بتوانم بگویم و به خدا اگر کل کتب منور شما را یک کاسه کنند جرعه ای است از این توحید. و اما سخن ما! ای امامان معصوم که عاشق حقیقی ما هستید و این عشق مانند ندارد ما را بیش از پیش با خود همراه فرمایید ماها مثل تشنه جانی هستیم که آب حیاتش همواره از شماست و ما تشنگان اگر لحظه ای از شما فاصله بگیریم می‌میریم و ما را به خداوندی خدا یک آن رها نکنید بواسطه جهل و نقوصمان و با ما مدارا کنید با ما خسته کننده ها با ما ضعیف ها با ما ناقص های گرفتار ما چاره ای نداریم جز سلوکی که کندی اش از سر ضعف و ناتوانیمان است. ما خود را به شما سپردیم این بار شما در عین کمال و ما در عین نیاز تا ابد. خدایا با چنین تضادی در خود چه کنیم تو بگو ای خالق همه این تضادها و زیباییها و عشق، ای کسی که هیچ کس هرگز نتوانست تو را دریابد و از ناتوانی در بی نهایتت و عظمتت خاک سارت شد و عبودیت را تنها

چاره خود یافت. خدایا در این ناگواری دوری از تو در این صبر لازم، یک جمله است که فرمودی ما را آرام می‌کند: «إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ».

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: همین‌طور است و مهم آن است که انسان با حضور در انسانیت خود به اولیای الهی که نهایت انسانیت می‌باشند، نظر کند تا در آینه وجود آن عزیزان، گمشده خود را بیابد و با نظر به سیره آنان به حقیقت خود نزدیک شود. موفق باشید